

Arrest

nr. 283 136 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VANDERHAELEN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Uit uw verklaringen blijkt dat u een Eritrees staatsburger van Tigrinya etnie. U verbleef in Enjehey nabij Tesseney in de zoba Gash Barka. Op een dag, toen u hout ging halen in de bossen, werd u ontvoerd door de Rashaida. Ze namen u mee naar Libië en uw familie diende losgeld te betalen om u vrij te krijgen. U maakte de overtocht naar Italië. Op 11 april 2018 heeft u in Nederland asiel aangevraagd. U kreeg er een weigeringsbeslissing. U kwam hierna naar België waar u op 22/01/2020 uw verzoek om internationale bescherming indiende.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

(...)

Bij het indienen van uw verzoek op 22/01/2020 in België verklaarde u (zie fiche NBMIV) dat u geboren bent op **18/02/2004**, dat u aldus **16 jaar** was. De DVZ uitte op basis van uw fysische verschijning twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek werd uitgevoerd op 27/01/2020 waaruit bleek dat u de leeftijd had van 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, dat u aldus **meer dan 18 jaar** was. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (p. 4) bleef u erbij dat u op 18/02/2004 geboren bent in Adi Keyh, waarmee u echter de medische vaststelling betreffende uw leeftijd niet in een ander daglicht weet te plaatsen.

Integendeel zelfs, u verklaarde in Nederland aanvankelijk ook (Aanmeldgehoor 11/04/2018 p. 2) dat u 16 jaar bent en geboren bent op **29/08/2002** in **Teseny**. Eerder gaf u volgens de Nederlandse autoriteiten in Italië echter aan op **11/02/1998** te zijn geboren en in Duitsland dat u geboren bent op **25/05/2003**. Bij confrontatie door de Nederlandse autoriteiten stelde u (1ste gehoor 20/09/2018 p. 3-4) dat u toen in Italië uw leeftijd niet wist, dat u hierna dit heeft gevraagd aan uw ouders die uw leeftijd hebben verteld. De Nederlandse autoriteiten oordeelden (zie uitspraak rechtbank Den Haag pt. 6) dat het niet geloofwaardig was dat u minderjarig was, én dat derhalve het ook niet geloofwaardig was dat u geen residence card en/of identiteitskaart had. Voor de Belgische autoriteiten stelde u aldus dan weer dat u geboren bent op **18/02/2004** in **Adi Keyh**, dat u aldus **16 jaar** was, en probeerde u zich aldus wederom te laten doorgaan voor een minderjarige. De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële elementen van uw identiteit, m.n. uw geboortedatum en plaats, ondermijnt reeds op zwaarwichtig wijze uw geloofwaardigheid als ook uw algehele oprechtheid.

Tijdens uw eerste gehoor in Nederland (1e gehoor 20/09/2018 p. 6-7, 18) stelde u ook dat u dan de eerste helft van uw leven doorbracht in Adi Keyh met uw jongere broer en jongere zussen, en de tweede helft (+/- de laatste 11 jaar in Eritrea) doorbracht in Teseny. Uit uw Verklaring afgelegd bij de DVZ (pt. 5 & 10) blijkt daarentegen dat u geboren bent in Adi Keyh, maar dan vanaf kinds af tot uw vertrek woonde in Injigihay (Gash Barka – Teseny).

Verder wist u in Nederland niet (Aanmeldgehoor dd. 11/04/2018 p. 3) wanneer u naar school ging maar wel dat u naar de 1ste graad bent gegaan, niet verder. Uit de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, blijkt dat u 3 jaar school heeft gelopen tot de leeftijd van 8 jaar (zie fiche NBMIV; zie ook CGVS p. 8).

In Nederland (Aanmeldgehoor dd. 11/04/2018 p. 4) wist u ook niet wanneer u Eritrea had verlaten, maar wel dat u 2 weken in Soedan was, dan 7 maanden in Libië, en dan voor 2 weken naar Italië ging waarna u naar Nederland trok waar u op 09/04/2018 aankwam en op 11/04/2018 uw asielaanvraag indiende. Uit deze verklaringen blijkt aldus dat u sinds februari 2018 in Europa was en aldus ongeveer in juni-juli 2017 Eritrea heeft verlaten. Uit uw Verklaring afgelegd bij de DVZ (pt. 10 & 37) blijkt echter dat u Eritrea heeft verlaten in 2014. Later bij de DVZ (DVZ Vragenlijst CGVS p. 3.5) stelde u dat u Eritrea heeft verlaten in 2016. Eerder gaf u te kennen in de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, dat u Eritrea heeft verlaten in 2015 (zie fiche NBMIV).

Uit de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, blijkt dat uw beide ouders geboren zijn in Senafe (zie fiche NBMIV). Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelde u (p. 6) dat uw moeder geboren is in Adi Keyh.

Uit het nader gehoor dat werd gevoerd in Nederland blijkt (Nader gehoor 24/09/2018 p. 7) dat u geen andere familieleden had die in de buurt van uw dorp woonden. Voor het CGVS (p. 5) verklaart u daarentegen dat uw oom, een broer van uw moeder, dichtbij woonde te Ali Gidr.

Uit uw aanvankelijke verklaringen die u afgelegde in Nederland bleek (1e gehoor 20/09/2018 p. 10 & 14) dat u niets wist over de militaire dienst in Eritrea, u kon zelfs niet antwoorden wanneer u gevraagd werd hoe lang die duurt noch of er mogelijkheden waren om vrijstelling te krijgen, u kon er enkel aangeven dat uw vader in militaire dienst was. In het kader van uw nader gehoor in Nederland (Nader gehoor 24/09/2018 p. 48) wist u plotsklaps wel meer te zeggen over de dienstplicht, en bleek uw broer nu ook in dienst te hebben gezeten.

Uit uw verklaringen afgelegd in Nederland blijkt (1e gehoor 20/09/2018 p. 14) dat u woonde in het dorp Emjehay in de Teseny subzone en gaf u als omliggende dorpen Umhajer, Aligeder, Mogostraat en Teseny. U zei er ook dat er een school maar kende de naam niet, hoewel u er zelf een jaar schoolliep. Voor het CGVS (p. 8) bleek u de naam van de school in Enjehay wel te kennen, m.n. Hade Baghina, en dat men er tot de 11e graad school kon lopen, dit dan weer in weerwil met hetgeen u stelde in Nederland, m.n. dat er enkel lagere school was (Nader gehoor 24/09/2018 p. 6). Voor het CGVS (p. 11) verklaarde u dan weer dat nabij uw dorp er de dorpen Mukesera, Telatasher, en Tegolel, waren. Het is ook merkwaardig dat u in Nederland Umhajer als omliggend dorp van Emjehay vermeldde. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Umhajer immers meer dan 80 km ten zuiden van Teseny ligt, buiten de subzone van Teseny, en de hoofdplaats is van de gelijknamige subzone.

Gevraagd tijdens uw eerste gehoor in Nederland (1e gehoor 20/09/2018 p. 16) naar rivieren of kanalen of waterbassins in de buurt, stelde u dat er een dam is buiten de huizen van Emjehay. Even later, gevraagd

om de omgeving van uw dorp te omschrijven, stelde u dat er veel bomen zijn maar geen rivieren of velden, dat water met de auto moest worden gebracht. Er dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u stelde dat er een dam was zonder dat er enige bron van water in de omgeving was. Voor het CGVS (p. 12-14), verklaarde u dan weer dat er nabij uw dorp landbouvvelden zijn en dat er op 5 minuten van uw dorp een dam is waar dieren water drinken, er is ook water die naar landbouvvelden stroomt, vanuit de Gash, en er zijn rivieren in de buurt waar men kan zwemmen.

Voor het CGVS (p. 10 & 15) beschrijft u het dorp Enjehay als een belangrijk grensdorp, waar alle importgoederen van Soedan binnenkomen, waar zakenmensen samen komen, nog westelijker gelegen dan Ali Gidr, en dat het dorp zijn eigen administratiekantoor heeft. In de uitgebreide informatie waarover het CGVS beschikt (zie bv. de informatie die werd toegevoegd over de dorpen met een administratie in de subzone Teseney), kan echter nergens een dorp of plaats worden teruggevonden, in de subzone Teseney, met de naam Enjihay / Emjehay / of iets gelijkaardigs.

U situeerde voorts Gedaref (aka Al-Qadarif) aan de grens met Sudan, naast Talata Asher in Eritrea, hetgeen helemaal niet te rijmen valt met de bovenvermelde informatie voorhanden op het CGVS.

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9) dat u soms met uw moeder telefoneert in Eritrea. Gevraagd wat het landnummer is dat u gebruikt om haar op te bellen geeft u het getal 00229. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dit echter het landnummer van Benin te zijn. Ook stelde u (CGVS p. 9) dat in Eritrea op 24 mei de Dag van de Martelaren wordt gevierd, dit terwijl zoals blijkt uit de voorhanden informatie die dag één van de belangrijkste officiële feestdagen is, m.n. Onafhankelijkheidsdag.

Ten slotte kan er niet aan voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u voor de Nederlandse en Belgische bevoegde instanties twee compleet andere verhalen brengt wat betreft de reden waarom u uw land van herkomst zou hebben verlaten. Uit de verklaringen die u aflegde in Nederland haalde u als reden van uw vertrek aan (1e gehoor 20/09/2018 p. 8-13) dat u van uw ouders vernam dat u opgeroepen zou worden om in het kader van uw militaire dienst naar Sawa te gaan, en dat u hierna zo'n 3,5 uur met twee vriendinnen wandelde vanuit Teseney tot aan de grens van Soedan omdat daar vrijheid is. Uit de verklaringen die u aflegt in België (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 17-19) blijkt daarentegen dat u Eritrea eigenlijk helemaal niet wou verlaten maar dat u er ontvoerd werd door Rashaida die u meenamen naar Libië. Bij confrontatie met het feit dat u bij de Nederlandse autoriteiten stelde dat u uit eigen wil vertrokken bent omwille van de dienstplicht, verklaart u (CGVS p. 23-24) dat u dit er niet heeft gezegd en dat de tolk er misschien verkeerd vertaald heeft. Deze motivering is, gelet op de hierboven aangeduide ettelijke pagina's waarin u tijdens uw eerste gehoor bij de Nederlandse diensten sprak over de reden van uw vlucht en manier van reizen, uiteraard onzin. Deze vaststelling maakt dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde illegale uitreis uit Eritrea, en ondermijnt dan ook finaal uw geloofwaardigheid als ook uw algehele oprechtheid.

U heeft aldus bijzonder weinig kennis van uw land van herkomst, en de kennis die u dan op het CGVS soms wel blijkt te hebben bleek u ofwel in Nederland nog niet te hebben, of blijkt tegenstrijdig met hetgeen u daarover verklaarde in Nederland m.b.t. zaken die de kern van uw herkomst raken, o.a. wanneer geboren, waar gewoond, omschrijving van uw leefomgeving etc). Verdere kennis, zoals de landcode en de betekenis van 24 mei, blijkt dan weer fout ingestudeerd. Verder is de hele reisweg volstrekt tegenstrijdig. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt aldus dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, nationaliteit en plaatsen waar u in uw leven zou verbleven hebben, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijke land van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over de nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfplaats, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Eritrea. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de beoordelingsfout en schending aan van:

*"- artikel 1, 2 van de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en volgende van de wet van 15 december 1980;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen);
- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980"*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw.

bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissarisgeneraal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat u weliswaar een zekere kennis heeft over plaatsen in de zoba Gash Barka en Eritrea in het algemeen, u weet bv. dat er een stadium en kliniek is in Tesseney, en u weet dat Adi Keyh ligt tussen Asmara en Senafe. Het CGVS meent echter dat deze kennis - die door studie eigen kan zijn gemaakt - niet opweegt tegen andere vaststellingen, waaruit blijkt dat u helemaal niet vertrouwd bent met verschillende termen die eigen zijn aan de Eritrese context en waarvan verwacht mag worden dat een persoon die er heeft verbleven, hier enige kennis van heeft. Dergelijk selectief gebrek aan kennis is bezwaarlijk te wijten aan geheugenproblemen dan wel aan het feit dat u geen waarheidsgetrouw asiel probeerde uiteen te zetten.

Bij het indienen van uw verzoek op 22/01/2020 in België verklaarde u (zie fiche NBMIV) dat u geboren bent op **18/02/2004**, dat u aldus **16 jaar** was. De DVZ uitte op basis van uw fysische verschijning twijfel omtrent uw beweerde leeftijd, waarna een medisch onderzoek werd uitgevoerd op 27/01/2020 waaruit bleek dat u de leeftijd had van 21,7 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, dat u aldus **meer dan 18 jaar** was. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS (p. 4) bleef u erbij dat u op 18/02/2004 geboren bent in Adi Keyh, waarmee u echter de medische vaststelling betreffende uw leeftijd niet in een ander daglicht weet te plaatsen.

Integendeel zelfs, u verklaarde in Nederland aanvankelijk ook (Aanmeldgehoor 11/04/2018 p. 2) dat u 16 jaar bent en geboren bent op **29/08/2002** in **Teseny**. Eerder gaf u volgens de Nederlandse autoriteiten in Italië echter aan op **11/02/1998** te zijn geboren en in Duitsland dat u geboren bent op **25/05/2003**. Bij confrontatie door de Nederlandse autoriteiten stelde u (1ste gehoor 20/09/2018 p. 3-4) dat u toen in Italië uw leeftijd niet wist, dat u hierna dit heeft gevraagd aan uw ouders die uw leeftijd hebben verteld. De Nederlandse autoriteiten oordeelden (zie uitspraak rechtbank Den Haag pt. 6) dat het niet geloofwaardig was dat u minderjarig was, én dat derhalve het ook niet geloofwaardig was dat u geen residence card en/of identiteitskaart had. Voor de Belgische autoriteiten stelde u aldus dan weer dat u geboren bent op **18/02/2004** in **Adi Keyh**, dat u aldus **16 jaar** was, en probeerde u zich aldus wederom te laten doorgaan voor een minderjarige. De vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële elementen van uw identiteit, m.n. uw geboortedatum en plaats, ondermijnt reeds op zwaarwichtig wijze uw geloofwaardigheid als ook uw algehele oprechtheid.

Tijdens uw eerste gehoor in Nederland (1e gehoor 20/09/2018 p. 6-7, 18) stelde u ook dat u dan de eerste helft van uw leven doorbracht in Adi Keyh met uw jongere broer en jongere zussen, en de tweede helft (+/- de laatste 11 jaar in Eritrea) doorbracht in Teseney. Uit uw Verklaring afgelegd bij de DVZ (pt. 5 & 10) blijkt daarentegen dat u geboren bent in Adi Keyh, maar dan vanaf kinds af tot uw vertrek woonde in Injgihay (Gash Barka – Teseney).

Verder wist u in Nederland niet (Aanmeldgehoor dd. 11/04/2018 p. 3) wanneer u naar school ging maar wel dat u naar de 1ste graad bent gegaan, niet verder. Uit de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, blijkt dat u 3 jaar school heeft gelopen tot de leeftijd van 8 jaar (zie fiche NBMIV; zie ook CGVS p. 8).

In Nederland (Aanmeldgehoor dd. 11/04/2018 p. 4) wist u ook niet wanneer u Eritrea had verlaten, maar wel dat u 2 weken in Soedan was, dan 7 maanden in Libië, en dan voor 2 weken naar Italië ging waarna u naar Nederland trok waar u op 09/04/2018 aankwam en op 11/04/2018 uw asielaanvraag indiende. Uit deze verklaringen blijkt aldus dat u sinds februari 2018 in Europa was en aldus ongeveer in juni-juli 2017 Eritrea heeft verlaten. Uit uw Verklaring afgelegd bij de DVZ (pt. 10 & 37) blijkt echter dat u Eritrea heeft verlaten in 2014. Later bij de DVZ (DVZ Vragenlijst CGVS p. 3.5) stelde u dat u Eritrea heeft verlaten in 2016. Eerder gaf u te kennen in de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, dat u Eritrea heeft verlaten in 2015 (zie fiche NBMIV).

Uit de fiche die werd ingevuld toen u zich bij het indienen van uw verzoek minderjarig verklaarde, blijkt dat uw beide ouders geboren zijn in Senafe (zie fiche NBMIV). Tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS stelde u (p. 6) dat uw moeder geboren is in Adi Keyh.

Uit uw aanvankelijke verklaringen die u afgelegde in Nederland bleek (1e gehoor 20/09/2018 p. 10 & 14) dat u niets wist over de militaire dienst in Eritrea, u kon zelfs niet antwoorden wanneer u gevraagd werd hoe lang die duurt noch of er mogelijkheden waren om vrijstelling te krijgen, u kon er enkel aangeven dat uw vader in militaire dienst was. In het kader van uw nader gehoor in Nederland (Nader gehoor 24/09/2018 p. 48) wist u plotsklaps wel meer te zeggen over de dienstplicht, en bleek uw broer nu ook in dienst te hebben gezeten.

Uit uw verklaringen afgelegd in Nederland blijkt (1e gehoor 20/09/2018 p. 14) dat u woonde in het dorp Emjehay in de Teseney subzone en gaf u als omliggende dorpen Umhajer, Aligeder, Mogostraat en Teseney. U zei er ook dat er een school maar kende de naam niet, hoewel u er zelf een jaar schoolliep. Voor het CGVS (p. 8) bleek u de naam van de school in Enjehay wel te kennen, m.n. Hade Baghina, en dat men er tot de 11e graad school kon lopen, dit dan weer in weerwil met hetgeen u stelde in Nederland, m.n. dat er enkel lagere school was (Nader gehoor 24/09/2018 p. 6). Voor het CGVS (p. 11) verklaarde u dan weer dat nabij uw dorp er de dorpen Mukesera, Telatasher, en Tegolel, waren. Het is ook merkwaardig dat u in Nederland Umhajer als omliggend dorp van Emjehay vermeldde. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat Umhajer immers meer dan 80 km ten zuiden van Teseney ligt, buiten de subzone van Teseney, en de hoofdplaats is van de gelijknamige subzone.

Gevraagd tijdens uw eerste gehoor in Nederland (1e gehoor 20/09/2018 p. 16) naar rivieren of kanalen of waterbassins in de buurt, stelde u dat er een dam is buiten de huizen van Emjehay. Even later, gevraagd om de omgeving van uw dorp te omschrijven, stelde u dat er veel bomen zijn maar geen rivieren of velden, dat water met de auto moest worden gebracht. Er dient te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u stelde dat er een dam was zonder dat er enige bron van water in de omgeving was. Voor het CGVS (p. 12-14), verklaarde u dan weer dat er nabij uw dorp landbouvvelden zijn en dat er op 5 minuten van uw dorp een dam is waar dieren water drinken, er is ook water die naar landbouvvelden stroomt, vanuit de Gash, en er zijn rivieren in de buurt waar men kan zwemmen.

Voor het CGVS (p. 10 & 15) beschrijft u het dorp Enjehay als een belangrijk grensdorp, waar alle importgoederen van Soedan binnenkomen, waar zakenmensen samen komen, nog westelijker gelegen dan Ali Gidr, en dat het dorp zijn eigen administratiekantoor heeft. In de uitgebreide informatie waarover het CGVS beschikt (zie bv. de informatie die werd toegevoegd over de dorpen met een administratie in de subzone Teseney), kan echter nergens een dorp of plaats worden teruggevonden, in de subzone Teseney, met de naam Enjihay / Emjehay / of iets gelijkaardigs. (...)

Ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 9) dat u soms met uw moeder telefoneert in Eritrea. Gevraagd wat het landnummer is dat u gebruikt om haar op te bellen geeft u het getal 00229. Uit de hierboven aangehaalde informatie blijkt dit echter het landnummer van Benin te zijn. Ook stelde u (CGVS p. 9) dat in Eritrea op 24 mei de Dag van de Martelaren wordt gevierd, dit terwijl zoals blijkt uit de voorhanden informatie die dag één van de belangrijkste officiële feestdagen is, m.n. Onafhankelijkheidsdag.

Ten slotte kan er niet aan voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u voor de Nederlandse en Belgische bevoegde instanties twee compleet andere verhalen brengt wat betreft de reden waarom u uw land van herkomst zou hebben verlaten. Uit de verklaringen die u aflegde in Nederland haalde u als reden van uw vertrek aan (1e gehoor 20/09/2018 p. 8-13) dat u van uw ouders vernam dat u opgeroepen zou worden om in het kader van uw militaire dienst naar Sawa te gaan, en dat u hierna zo'n 3,5 uur met twee vriendinnen wandelde vanuit Teseney tot aan de grens van Soedan omdat daar vrijheid is. Uit de verklaringen die u aflegt in België (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 17-19) blijkt daarentegen dat u Eritrea eigenlijk helemaal niet wou verlaten maar dat u er ontvoerd werd door Rashaida die u meenamen naar Libië. Bij confrontatie met het feit dat u bij de Nederlandse autoriteiten stelde dat u uit eigen wil vertrokken bent omwille van de dienstplicht, verklaart u (CGVS p. 23-24) dat u dit er niet heeft gezegd en dat de tolk er misschien verkeerd vertaald heeft. Deze motivering is, gelet op de hierboven aangeduide ettelijke pagina's waarin u tijdens uw eerste gehoor bij de Nederlandse diensten sprak over de reden van uw vlucht en manier van reizen, uiteraard onzin. Deze vaststelling maakt dat er absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde illegale uitreis uit Eritrea, en ondermijnt dan ook finaal uw geloofwaardigheid als ook uw algehele oprechtheid.

U heeft aldus bijzonder weinig kennis van uw land van herkomst, en de kennis die u dan op het CGVS soms wel blijkt te hebben bleek u ofwel in Nederland nog niet te hebben, of blijkt tegenstrijdig met hetgeen u daarover verklaarde in Nederland m.b.t. zaken die de kern van uw herkomst raken, o.a. wanneer geboren, waar gewoond, omschrijving van uw leefomgeving etc). Verdere kennis, zoals de landcode en de betekenis van 24 mei, blijkt dan weer fout ingestudeerd. Verder is de hele reisweg volstrekt tegenstrijdig. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt aldus dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, nationaliteit en plaatsen waar u in uw leven zou verbleven hebben, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijke land van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over de nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfplaats, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Eritrea. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan haar relaas en de redenen waarom zij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekster niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin haar verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekster komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoekster is van mening dat er bij de beoordeling van haar kennis over Eritrea te weinig rekening is gehouden met het feit dat zij ongeschoold is en dat er enkel een vergelijking gemaakt werd tussen haar antwoorden bij de Nederlandse dan wel bij de Belgische asielinstanties. Echter vormt verzoeksters beperkte leergang op zich geen afdoende verschoning voor haar lacunaire kennis. Ze toont namelijk niet aan dat ze hierdoor niet in staat zou zijn om haar leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon met beperkte scholing kan redelijkerwijze worden verwacht dat deze kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met haar directe en persoonlijke leefwereld, zoals de eigen geboortedatum, geboorteplaats, verblijfplaatsen, duurtijd van haar scholing, datum van vertrek uit Eritrea, geboorteplaats van haar ouders, de in de buurt verblijvende familieleden, de dienstplicht, de naam van de school waar zij naar eigen zeggen een jaar schoolliep, de omliggende dorpen, de omgeving van het dorp, de economische situatie van het dorp, het landnummer en de feestdagen. De bevraagde informatie heeft vereist immers geen strikt schoolse kennis, maar is integraal verbonden met verzoeksters persoonlijke leefwereld, ervaringen en bevindingen.

Bovendien slaagt verzoekster er geenszins in om te verklaren hoe het komt dat zij bepaalde antwoorden op vragen gesteld door de Nederlandse asielinstanties niet kende, maar deze in België plotseling wel wist, of dat zij tijdens de persoonlijke onderhouds bij de verschillende asielinstanties verschillende verklaringen aflegde met betrekking tot haar omgeving. Hierbij verwijst de Raad onder andere naar haar kennis over de naam van de school en de aanwezigheid van rivieren en/of water in de buurt van haar dorp.

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat er enkel gepeild werd naar haar geografische kennis van Eritrea en niet naar haar kennis over het leven in het land zoals waarden gebruiken en tradities. De bovenstaande elementen kunnen echter niet louter gekwalificeerd worden als geografische kennis, maar het is een geheel van elementen waarvan van verzoekster kan worden verwacht dat zij hier duidelijke en coherente verklaringen aflegt in de mate dat zij is wie zij beweert te zijn.

De louter verwijzing in het verzoekschrift naar verzoeksters kennis en antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud over het onderwijssysteem, de verdiensten van haar vader, de Gash rivier en de manier waarop zij zich daar gingen wassen, de kerken in het dorp, de naam van de moskee, de manier waarop de landbouwvelden geïrrigeerd worden in de streek, de wegen in het dorp, de mogelijkheid een bus te nemen, de precieze buurt waarin zij woonde, welke producten er verbouwd werden, plaatst haar gebrekkige kennis over voormelde aan haar persoon en directe omgeving verbonden elementen niet in een ander daglicht.

Waar door de verwerende partij werd vastgesteld verzoeksters dorp Enjehay niet terug te vinden is op de kaarten, haalt verzoekster aan dat hieruit niet afgeleid mag worden dat dit dorp niet zou bestaan, gezien de verwerende partij enkel gebruik heeft gemaakt van zeer uitgezoomde kaarten waarop haar dorp uiteraard niet te zien is en er meerdere kleine dorpen niet zichtbaar zijn op kaarten. Verzoekster voegt ter staving enkele kaarten bij het verzoekschrift waarop te zien valt dat kleinere dorpen niet met naam aangegeven worden.

De Raad stelt vast dat verzoekster echter zelf geen relevante informatie aanbrengt over Enjehay zoals bijvoorbeeld ingezoomde kaarten die het bestaan van Enjehay kunnen aantonen of die aantonen waar het dorp zich exact zou bevinden.

Waar verzoekster ook nog stelt dat de commissaris-generaal er verkeerdelijk van uit gaat dat het om een groot dorp zou gaan, enkel en alleen omdat het een grensdorp is waar handelaars dienen te passeren, gaat zij voorbij aan haar eigen verklaringen. Verzoekster stelde tijdens het persoonlijk onderhoud immers zelf dat Enjehay een dorp is waar veel mensen komen om zaken te doen, waar kopers en verkopers elkaar ontmoeten omdat goederen van Soedan via Enjehay naar Eritrea komen en dat er een administratiekantoor is en kleine winkels. Gelet op het door verzoeksters zelf geschetste economische karakter van het dorp kan wel degelijk worden verwacht dat hierover enige informatie terug te vinden is. Verzoekster brengt zoals gesteld ook geen informatie hierover bij. De genoemde uitgebreide verklaringen over haar dorp werpen hier geen ander licht op.

Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van de identiteitskaart van haar moeder ter staving van haar Eritrese nationaliteit, doch aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend. Overigens werd het document niet vertaald, waardoor niet zonder meer kan blijken dat een dergelijk stuk de identiteitskaart van verzoeksters moeder betreft en dat dit stuk kan worden aangewend ter staving van verzoekster eigen nationaliteit.

Uit de bestreden beslissing blijkt terecht dat werd vastgesteld dat verzoekster blijkens de gedane vaststellingen bewust de ware toedracht aangaande haar werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfplaatsen, dat de kern van haar asielrelaas raakt, verzwijgt.

Wanneer een verzoeker geen zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. De Raad wijst er immers op dat de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, in de eerste plaats dienen na te gaan of degene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit en de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land waaruit hij voorhoudt te zijn, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

Het voorgelegde identiteitsdocument, dat zoals gesteld enkel een zeer relatieve bewijswaarde heeft en op zich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, wordt aldus niet aangevuld met voldoende samenhangende, volledige en aannemelijke verklaringen inzake verzoeksters beweerd herkomst en nationaliteit. Dit zogenaamde identiteitsdocument van haar moeder en de kennis die zij wel tentoonspreidt wegen geenszins op tegen de talrijke onwetendheden over elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoeksters herkomst, nationaliteit en vluchtrelaas, zoals

uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze vaststellingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Ze blijven dan ook gehandhaafd en worden door de Raad integraal overgenomen.

Ook is verzoekster van mening in het verzoekschrift dat zij onder de definitie van een specifieke sociale groep in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet valt, zijnde de groep van personen die Eritrea ontvlucht zijn en hun militaire dienst hierdoor niet hebben uitgevoerd en hierdoor een gegronde vrees voor vervolging hebben. Aangezien verzoekster bewust de ware toedracht aangaande haar werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfplaatsen verzwijgt, maakt zij evenmin aannemelijk tot een dergelijke groep te behoren en hierdoor een gegronde vrees voor vervolging te hebben. Het betoog dat zij niet zal kunnen rekenen op de bescherming van de Eritrese autoriteiten is dan ook niet dienstig.

Overigens wenst de Raad te benadrukken dat terecht werd vastgesteld dat verzoekster voor de Nederlandse en Belgische bevoegde instanties volledig andere vluchtmotieven bracht wat betreft de reden waarom zij haar land van herkomst zou hebben verlaten en nood zou hebben aan internationale bescherming. Deze vaststellingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde illegale uitreis uit Eritrea en ondermijnt finaal haar geloofwaardigheid als ook haar algehele oprechtheid.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoekster weigert een zicht te bieden op haar werkelijke identiteit, nationaliteit en verblijfssituatie. Het is nochtans de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, nationaliteit en de verblijfssituatie van verzoekster voor haar komst naar België, en over de vraag of verzoekster, gelet op deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat zulk risico in haar hoofde niet voorhanden is.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.5. Verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF